

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de **21.09.2022**

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: ISPAS MARIUS CRISTIAN

GREFIER: PRICHINDEL MARINEL

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta **DIANA IOVANOVICI-ȘOȘOACA** în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII** și **RAED ARAFAT**, având ca obiect „*anulare act administrativ - hor. nr. 14/12.01.2022*”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns reclamanta Diana Iovanovici-Șoșoacă prin avocat, lipsind pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Raed Arafat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că pârâții au depus întâmpinare la dosarul cauzei, după care:

Curtea constată competența materială a Curții de Apel București în soluționarea cauzei de față, conform art.131 cpciv. .

Curtea estimează durata procesului la maxim o lună de zile în această fază, conform art.238 cpciv. .

Curtea constată invocarea excepției lipsei calității procesual pasive de către pârâțul Raed Arafat și prin urmare pune în discuție această excepție.

Apărătorul reclamantei, cu privire la excepția lipsei calității procesual pasive, susține faptul că prezentul act atacat este un act administrativ, însă din perspectiva teoriei interesului pârâțul Raed Arafat are această calitate fiind vorba de soluționarea pe fond a plângerii acestuia și prin urmare solicită menținerea acestuia în prezenta cauză.

Curtea, observând hotărârea CNCD de la fila 110 a dosarului constată că petentul era pârâțul Raed Arafat și numele său apare în partea introductivă a hotărârii, considerând faptul că procesul a fost declanșat de acesta și se va derula în contradictoriu și cu acesta, prin urmare va respinge excepția lipsei calității procesual pasive a pârâțului Raed Arafat.

Curtea interpelează apărătorul reclamantei cu privire la probele solicitate în cauză.

Apărătorul reclamantei învederează faptul că până la acest moment nu a intrat în posesia unui exemplar al întâmpinării.

Curtea comunică un exemplar al întâmpinării formulate de către pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării către apărătorul reclamantei, întâmpinarea formulată de către pârâțul Raed Arafat fiind depusă la dosarul cauzei doar într-un singur exemplar.

Apărătorul reclamantei susține faptul că în ipoteza în care prezenta cauză se va amâna pentru administrare de probe sau din orice alt motiv va formula cerere de acces la dosarul electronic și va lua cunoștință de întâmpinarea pârâțului Raed Arafat.

Curtea pune în discuție solicitarea reclamantei privind proba cu martor.

Apărătorul reclamantei, cu privire la această solicitare, susține faptul că așa cum se observă din motivarea prezentei contestații unde se vorbește despre contextul în care au avut loc respectivele afirmații, respectiv în cadrul unui emisiunii tv din care martorul respectiv poate relata atât percepția sa subiectivă cât și contextul respectivelor afirmații.

Curtea, față de această solicitare, se consideră lămurită cu înscrisurile care au fost depuse la dosarul cauzei până la acest moment, apreciind că nu mai este necesară administrarea probei cu martor, prin urmare respinge această solicitare.

Nemaifiind alte solicitări din partea părților, Curtea acordă cuvântul pe cererea de chemare în judecată.

Apărătorul reclamantei, cu privire la cererea de chemare în judecată, susține faptul că aceasta este concentrată în principal pe nerespectarea procedurii în fața CNCD, unde reclamanta a solicitat o amânare a cauzei pentru a-și pune la punct apărările iar CNCD-ul a respins această solicitare deși cauza era la un prim termen de judecată, iar în motivarea Hotărârii nr.14 prin care a fost sancționată reclamanta chiar se menționează că o amânare ar fi fost inutilă întrucât aceasta nu a mai făcut alte demersuri, reclamanta apreciind această manieră de soluționare a respectivei contestații ca fiind ilegală.

Apărătorul reclamantei, din perspectiva interesului de a susține prezenta contestație, susține faptul că interesul este evident, în primul rând se încalcă dublul grad de jurisdicție, iar dacă o astfel de decizie s-ar anula va fi arătat CNCD-ului că prezenta conduita pe care o are în astfel de cazuri și care este constantă nu mai poate fi acceptată, iar în al doilea rând ar obliga CNCD-ul să efectueze o ascultare reală a părților, iar deciziile pe care le emite să fie unele substanțiale care să aibă argumentele tuturor părților.

Apărătorul reclamantei susține faptul că aceasta a invocat aspecte care țin de dreptul la exprimare al cetățeanului, libertatea de exprimare, implicit consimțită de prevederile constituționale, iar faptul că limitele de exprimare în cadrul unor demersuri jurnalistice sunt considerabil mai mari decât cele dintr-un cadru privat, faptul că persoanele publice care ocupă funcții publice se supun unei libertăți de exprimare mult mai mari decât cele avute în vedere în cazul unor persoane cu caracter privat, acestea sunt o serie de argumentații care au fost avute în vedere în mod constant și de practica CJUE, iar prezenta contestație face apel la acestea care trebuie avute în vedere.

Apărătorul reclamantei susține faptul că de foarte multe ori CNCD-ul se mărginește doar să constate în discursul public sancționat existența pretensei faptei ilicite în raport de norma generală asumându-și o poziție de factori de cenzură socială, stabilind anumite limite care sunt la fel arbitrării ca în cazul Consiliului Național al Audiovizualului care au aceleași gen de manifestări, fără a se raporta la o normă obiectivă.

Apărătorul reclamantei, cu privire la referirea făcută de către clienta sa către pârâtul Raed Arafat în sensul că acesta ar fi fost condamnat la moarte în țara sa de origine, susține faptul că acesta face parte din gruparea bahai, grupare ce este interzisă în țara origine, iar acest aspect iar crea pârâtului Raed Arafat ipotetice probleme în situația în care ar fi analizată această aderență la această grupare, apărătorul reclamantei înțelegând să invoce proba verității față de acest aspect, care a dus la concluzia că dacă pârâtul Raed Arafat s-ar stabili în țara sa de origine ar avea probleme cu legea de acolo, pedeapsa de aderență la alte religii decât islamul fiind cea cu moartea.

Apărătorul reclamantei susține faptul că din plângerea formulată de către pârâtul Raed Arafat nu rezultă nici o vătămare nici a imaginii publice, nici a situației personale a acestuia.

Curtea interpelează apărătorul reclamantei cu privire la individualizarea sancțiunii, în sensul dacă reclamanta ar fi de acord cu transformarea sancțiunii amenzii în avertisment, aspect din care poate rezulta că fapta ar exista.

Apărătorul reclamantei, cu privire la acest aspect, susține faptul că această solicitare ar avea un caracter de subsidiaritate, reclamanta fiind de acord cu transformarea sancțiunii amenzii în avertisment doar în măsura în care s-ar aprecia că faptele există.

La interpelarea instanței se arată faptul că reclamanta ar fi de acord cu transformarea sancțiunii amenzii în avertisment întrucât și cealaltă parte implicată a primit aceeași sancțiune.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 05.10.2022.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 21.09.2022.

PREȘEDINTE,
Ispas Marius Cristian

GREFIER,
Prichindel Marinel

CONFORM CU
ORIGINALUL

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII –A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚĂ CIVILĂ NR:1613

Ședința publică din data de **05.10.2022**

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE : ISPAS MARIUS-CRISTIAN

GREFIER: PRICHINDEL MARINEL

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta **DIANA IOVANOVICI-ȘOȘOACĂ** în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII** și **RAED ARAFAT**, având ca obiect „*anulare act administrativ - hor. nr. 14/12.01.2022*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 21.09.2022, conform celor menționate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 05.10.2022, când în aceeași compunere a pronunțat următoarele:

CURTEA,

Potrivit art. 425 alin.1 lit.b) din Codul de procedură civilă, considerentele sentinței vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

1. Cererea reclamantei

Prin cererea depusă s-a solicitat anularea Hotărârii CNCD nr. 14/12.01.2022, constatarea inexistenței unei discriminări și respingerea pe fond a acuzațiilor pârâtului, cu cheltuieli de judecată.

În esență, susținerile reclamantei Diana Iovanovici-Șoșoacă (DIS) sunt sintetizate în motive de nelegalitate:

- existența unor nereguli procedurale cu privire la refuzul de clasare al petiției petentului care nu îndeplinea anumite condiții de formă;
- omisiunea citării la un nou termen de audieri, nefiind de acord cu judecata în lipsă;
- nelegalitatea și nulitatea probelor administrate de către petentul Raed Arafat (RA);
- dreptul la demnitate nu a fost încălcat prin expresiile utilizate;
- expresiile folosite nu au caracter rasist, au fost spuse într-o emisiune TV cu context definitoriu și fac parte din cadrul libertății de exprimare (invocă în extenso jurisprudența CEDO, Handyside c. Marea Britanie, Lingens c. Austria, Oberschlick c.Austria etc), raportat la faptul că discuția viza raporturi între un avocat politician și alt politician.

În drept, art. 20 alin.9, 10 din OG nr. 137/2000.

2. Apărările formulate în cauză și răspunsul la întâmpinare

Prin **întâmpinarea** depusă s-a solicitat respingerea cererii.

Pârâtul RA s-a apărat susținând mai întâi că nu are calitate procesuală pasivă.

Pe fond a apreciat că afirmațiile făcute de reclamantă în emisiunea postului România TV din data de 31.01.2021 erau denigratoare cu privire la naționalitatea sa, apte de a favoriza excluderea și supunerea sa la un tratament injust.

Consideră că afirmațiile reclamantei sunt o discriminare, întrucât au creat o deosebire pe criteriul originii.

În drept, OG nr. 137/2000.

Prin **Întâmpinarea** depusă de CNCD s-a solicitat respingerea cererii.

În esență, pârâtul a arătat că toate criticile sunt neîntemeiate, apreciind că eventualele nereguli ale procedurii administrative din fața CNCD nu pot atrage nulitatea hotărârii. Consideră că a existat o discriminare rasială a pârâtului, maniera de caracterizare fiind peiorativă, depreciativă.

3. Aspecte procedurale

Cu privire la excepții, s-a constatat că excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului RA nu este întemeiată. Pârâtul figura ca petent în cadrul Hotărârii CNCD nr. 14/12.01.2022 și motivarea hotărârii face referiri la aspecte legate de calitatea pârâtului care au condus la pronunțarea soluției. Calitatea procesuală pasivă nu este doar a organului administrativ, dar și a petenților care au determinat hotărârea atacată, a cărei motivare este intrinsec legată de argumente referitoare la persoana celui care a reclamat pretinsa discriminare.

S-a administrat proba cu înscrisuri.

4. Examinând actele dosarului și dispozițiile legale, instanța reține următoarele:

4.1 În fapt, se rețin următoarele aspecte:

Actul atacat este Hotărârea CNCD nr. 14/12.01.2022 care, în urma sesizării pârâtului RA, a constatat că afirmațiile reclamantei DIS din cadrul emisiunilor postului România TV din 31.01.2021, 15.03.2021, 16.03.2021 reprezintă discriminare conform art. 2 alin.1 coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000 și i-a aplicat amenda contravențională în cuantum de 5000 lei.

Afirmațiile reținute sunt următoarele:

- „de ce nu se duce domnul Raed Arafat în țara lui de baștină”;
- „vorbește despre dânsul la persoana a-III-a, probabil i se trage din limba țării sale natale”;
- „nu știi cum domnul Raed Arafat și-a luat examenul de cetățenie”;
- „trădătorii nu au ce căuta în România”.

Afirmațiile nu sunt negate, înscrisurile și CD-ul cu emisiunea video nu au făcut obiectul unei contestări.

Pârâtul CNCD a avut în vedere cauzele Timishev contra Rusiei, Glimmerveen și Hagenbeek c. Olandei, Norwood c.Regatului Unit și Budinova și Chaprazov c. Bulgariei, pentru a constata că criteriul de diferențiere este cel al originii, pârâtul RA fiind considerat ca având origini străine și că afirmațiile analizate sunt de natură să atingă demnitatea, să creeze o atmosferă de intimidare, degradantă, pe criteriul originii.

4.2 Analiza instanței

Curtea de Apel are în vedere criticile sintetizate în probleme de nelegalitate:

1. neregularitățile formale ale cererii pârâtului RA erau aparente și nu puteau conduce la anularea hotărârii;
2. sfera în care s-au realizat afirmațiile era de natură politică;
3. dacă jurisprudența invocată de CNCD avea o relevanță suficientă;
4. dacă sunt întrunite elementele constitutive ale unei discriminări în sensul art.2 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

1: Cù privire la neregularitățile cererii pârâtului RA, reclamanta a arătat că s-ar fi impus clasarea acesteia pentru neprecizarea calității „petentului”, că ar fi trebuit citată din nou la audieri, nefiind de acord cu judecata în lipsă și că probele administrate ar fi nelegale.

Instanța a constatat că aceste neregularități sunt aparente și nu constituie motive de anulare a Hotărârii CNCD nr. 14/12.01.2022, întrucât petiția inițială a pârâtului RA indica faptul că se referă la calitatea sa de persoană fizică și nu este în numele unei instituții, că se referea la reclamanta DIS în calitatea sa de avocat și om politic.

Nu a rezultat o vătămare procesuală, în condițiile art.175 cpciv. în cazul în care procedura administrativ jurisdicțională a CNCD a continuat în lipsa reclamantei. OG nr.137/2000 nu prevedea posibilitatea anulării actului emis pentru faptul că persoana reclamată nu s-a prezentat personal în fața comisiei, procedura având o flexibilitate care asigura transmiterea de apărări în scris, soluționarea, emiterea actului și prezentarea reclamantei eventual în fața instanței pentru a și susține apărarea.

Cu privire la probe, nu s-a demonstrat o nelegalitate în administrarea acestora.

2. Referitor la sfera în care s-au realizat afirmațiile respective

Curtea a constatat că reclamanta DIS este avocat, senator afiliat unei formațiuni politice. Pârâtul RA este secretar de stat în MAI, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, o funcție de natură politică.

Discuțiile în care s-au făcut afirmațiile erau într-un context politic și în momente de nervozitate socială, în care o parte a societății și reclamanta criticau „măsurile ilogice și fără suport științific luate de Comitetul Național pentru Situații de Urgență” implicat în lupta anti-COVID-19 și din care pârâtul RA făcea parte.

Presa relatează că „Diana Șoșoacă a catalogat drept o mascaradă măsurile aplicate de Guvern pentru a limita răspândirea COVID-19. De asemenea, senatoarea exclusă din grupul AUR nu a ezitat să-l atace pe medicul Raed Arafat, secretar de stat în Ministerul de Interne, despre care a spus că "stă pe un scaun și atât face" și ia "măsuri ilogice care nu au la bază nicio dovadă științifică”¹.

Reclamanta era antivaccinistă și ducea o campanie împotriva vaccinării², pentru că vaccinarea nu avea o fundamentare științifică inițială, existând și informații contradictorii cu referire la faptul că directorul companiei producătoare a vaccinului nu s-a vaccinat.³ Deci vaccinul avea atunci chestiuni de credibilitate.

Astfel, apare că exista în societate la acel moment o stare de nervozitate, un refuz la vaccinare, pentru că nu se putea oferi o fundamentare științifică privind eficiența reală a acestui vaccin, mai mult decât recomandarea producătorului din domeniul pharma. De altfel, subiectul vaccinării avea și o latură conspiraționistă la acel moment în societate: „Totul este o mascaradă pentru îmbogățirea unora, pentru îmbogățirea big pharma.”⁴

Deci afirmațiile reclamantei avocat și om politic preluau totuși o nervozitate existentă în societate și se îndreptau către autoritate, inclusiv către pârâtul RA, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență.

Aceste afirmații nu s-au realizat între persoane civile, fără funcții politice, ci de la om politic către alt politician. Prin urmare, aceste afirmații preluau o nemulțumire socială și sunt realizate pe scena politică, având un scop politic, respectiv clarificarea de autorități a necesității reale a vaccinării și a restricțiilor impuse.

¹ https://www.romaniatv.net/diana-sosoaca-atac-furibund-la-adresa-lui-raed-arafat-nici-in-burkina-faso-un-secretar-de-stat-nu-conduce-tara-totul-este-o-mascarada_5353433.html

² <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/politica/diana-sosoaca-anchetata-de-diicot-pentru-ca-a-blocat-vaccinarea-intr-un-centru-din-iasi-1739441>

³ <https://www.digi24.ro/stiri/externe/directorul-pfizer-nu-s-a-vaccinat-inca-anti-covid-nu-pot-sa-ma-bag-in-fata-1419223>

⁴ https://www.romaniatv.net/diana-sosoaca-atac-furibund-la-adresa-lui-raed-arafat-nici-in-burkina-faso-un-secretar-de-stat-nu-conduce-tara-totul-este-o-mascarada_5353433.html

3. Referitor la jurisprudența CEDO invocată de CNCD, din considerentele respectivelor cauze s-a constatat că nu sunt concludente pentru reținerea contravenției:

- Timishev contra Rusiei e principalul caz invocat de CNCD, dar în acea speță un avocat cecen din Groznîi, după distrugerea orașului de ruși în 1994, s-a confruntat cu o discriminare când a încercat să-și înregistreze reședința în Nalchik, sudul Rusiei. Însă cazul nu a avut în vedere libertatea de exprimare în sfera politică sau între politicieni din aceeași țară;
- Glimmerveen și Hagenbeek c. Olandei are ca premise cazul unui contabil olandez care în 1974 a devenit președintele unui mic partid olandez cu scopuri naziste „Nederlandse Volks Unie” al cărui statut afirma că „interesele statului sunt mai bine servite de o populație omogenă, decât de un mix de rase”. În anul 1977 președintele partidului a fost condamnat la închisoare pentru distribuirea de manifeste de discriminare rasială îndreptate împotriva „sutelor de mii de surinamezi, turci și alți muncitori care trebuie îndepărtați din țară pentru a se face ordine”. Curtea a considerat că nici acest caz invocat nu este un temei potrivit pentru situația factuală a reclamantei.
- în cazul Norwood c. Regatului Unit din nou datele erau diferite și extrem de radicale: Norwood, membru al unui partid politic de extremă dreapta, a plasat un afiș pe fereastra apartamentului său care cerea eliminarea tuturor musulmanilor din Marea Britanie. Mai exact, afișul a constituit un atac vehement împotriva unui grup religios, implicând că fiecare musulman a fost vinovat de un gray act de terorism, care este incompatibil cu valorile proclamate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
- Budinova și Chaprazov c. Bulgariei este un caz invocat greșit de CNCD, pentru ca liderul unui partid făcea afirmații rasiste împotriva unor grupuri etnice: reclamanții care erau evrei (Doamna Behar, Doamna Gutman) și romi (Doamna Budinova, Domnul Chaprazov) l-au chemat pe politicianul xenofob, V. Siderov, liderul partidului Ataka, în instanță pentru propaganda sa extremă împotriva comunităților lor. Instanțele le-au respins cererile, acordând prioritate libertății de exprimare a lui Siderov. Curtea Europeană a criticat instanțele bulgare, pentru că nu au examinat efectiv cererile părților.

Deci în nici unul dintre cazurile menționate de CNCD ca bază a considerentelor actului atacat nu se regăsesc aceleași date de fapt. Prin urmare, nici problemele de drept nu pot fi considerate similare și nu ar trebui utilizate fragmente noționale pentru a construi din cazuri diferite o contravenție de discriminare pentru o persoană care se află într-o altă situație premisă.

4. Referitor la elementele constitutive ale unei discriminări în sensul art.2 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, în speță art.2 este greșit interpretat de CNCD.

Textul art. 2 face referire la scop sau efect, pe care afirmațiile reclamantei nu le-au urmărit, deoarece contextul real al discuției era dacă politicienii implicați în aprobarea vaccinării anti-Covid urmăresc cu adevărat interesele cetățenilor români, într-un climat general de neîncredere socială inițială în utilitatea vaccinării: „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Având în vedere că expresiile utilizate erau realizate pe scena politică, între doi politicieni, instanța consideră că limbajul folosit nu realiza o discriminare, deoarece nu s-a prezentat un alt caz similar în care reclamanta să facă o deosebire sau diferențiere.

Fiind în discuție un interes public, problemele dacă vaccinarea era utilă și dacă limitarea libertăților cetățenești era necesară reprezentau ocazii de ostilitate între participanții de pe scena politică în momente în care la nivel mondial nu exista o majoritate de opinii cu privire la limitele libertăților cetățenești, necesitatea vaccinării și cu privire la care vaccinuri să se achiziționeze.

Prin urmare, se poate aprecia că expresiile folosite de reclamantă nu se pot încadra perfect ca o discriminare în sensul dispozițiilor art. 2 alin.1 din OG nr. 137/2000.

Nici condițiile generale de propagandă, instigare la ură, de scop de atingere a demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare ale art. 15 din OG nr. 137/2000 nu sunt îndeplinite în totalitate, fiindcă textul are în vedere o continuitate evidentă într-un anumit comportament. Or, această continuitate trebuie să se demonstreze și din interacțiuni variate ale persoanelor vizate, nu doar cu ocazia unor dezbateri referitoare la aceleași probleme politice legitime, referitoare la limitarea libertăților cetățenești de către organul din care pârâțul făcea parte sau de necesitatea vaccinării împotriva efectelor unei pandemii.

Dimpotrivă, declarațiile reclamantei se pliau totuși pe o nemulțumire a societății în legătură cu informațiile limitate puse la dispoziția publicului în legătură cu garanțiile de eficiență ale acestor vaccinuri și se înscriu în libertatea de exprimare prevăzută de art.10 alin.1 din CEDO, explicată prin hotărârile pronunțate în cauzele Handyside c. Regatului Unit, Jersild c. Danemarcei, Vogt c. Germaniei, Castells c. Spaniei, Desjardin c. Franței, putându-se admite o anumită doză de exagerare și provocare între politicieni în probleme de interes public, chiar prin expresii care ar putea fi considerate polemice sau chiar lipsite de măsură pe plan personal (Lopes Gomes de Silva c.Portugaliei: *...”chiar dacă expresiile folosite de către reclamant pot fi considerate ca fiind polemice, ele nu pot fi considerate ca fiind un atac la persoană gratuit, întrucât reclamantul le-a dat o explicație obiectivă. În astfel de situații, este inevitabil ca invectiva politică să nu privească în egală măsură și planul personal”*).

Deși în unele cazuri de mai sus era în discuție libertatea de exprimare a unui jurnalist, cu atât mai mult ar putea fi invocat argumentul dozei de exagerare și provocare de către politicienii care urmăresc clarificarea unor situații de ordine publică aflate în competența unui adversar politic, cum este cazul în speță.

Primele trei expresii („de ce nu se duce domnul Raed Arafat în țara lui de baștină”; „vorbește despre dânsul la persoana a-III-a, probabil i se trage din limba țării sale natale”, „nu știu cum domnul Raed Arafat și-a luat examenul de cetățenie”) au legătură cu originea pârâțului, dar sunt în principal critici lingvistice în legătură contextuală cu abilitatea pârâțului de a explica plauzibil fundamentele științifice ale vaccinării anti-covid și ale restricțiilor aduse libertăților cetățenești la acel moment.

Ultima expresie „trădătorii nu au ce căuta în România” este generică, nu i se atribuie pârâțului RA această etichetă, pentru că oricum din nici un act sau situație nu au rezultat abateri ale acestuia care să poată fi comparate cu acte de trădare.

Potrivit CEDO, criteriile aplicate pentru evaluarea activităților politice ale unei persoane din punct de vedere moral sunt diferite de cele necesare pentru stabilirea săvârșirii unei infracțiuni (pct. 43 al cauzei Scharsach și News Verlagsgesellschaft împotriva Austriei; a se vedea, de asemenea, Unabhängige Initiative Informationsvielfalt împotriva Austriei, pct. 46; Brosa împotriva Germaniei, pct. 48).

În astfel de situații, pârâțul RA poate avea o toleranță mai mare față de discuții care au ca scop clarificarea unor probleme de interes public, atunci când deține o funcție politică și atribuții în domeniul respectiv.

În cauza Lingens împotriva Austriei, Curtea a afirmat principiul privind personalitățile politice care, în mod inevitabil și conștient, se expun controlării atente a faptelor și gesturilor lor atât de către jurnaliști, cât și de către masa cetățenilor; prin urmare, aceștia trebuie să dea dovadă de o toleranță mai mare (pct. 42; a se vedea, de asemenea, Nadtoka împotriva Rusiei, pct. 42).

Pentru aceste motive expuse la pct.1-4, cererea reclamantei va fi admisă, va fi, anulată Hotărârea CNCD nr. 14/12.01.2022 și se va constata inexistența unui caz de discriminare.

Cu privire la cheltuieli, în temeiul art. 453 cpciv., va obliga pârâtul CNCD să plătească reclamantei 50 lei taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamanta **Diana Iovanovici-Șoșoacă** cu domiciliul în în contradictoriu cu pârâții **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării** cu sediul în București, sector 1, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, și **Raed Arafat** în București, cu sediul ales la Departamentul pentru Situații de Urgență în Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București.

Anulează Hotărârea CNCD nr. 14/12.01.2022 și constată inexistența unui caz de discriminare.

Obligă pârâtul CNCD să plătească reclamantei 50 lei taxă judiciară de timbru.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, depus la sediul acestei instanțe.

Pronunțată azi 05.10.2022 prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței.

PREȘEDINTE,
Ispas Marius-Cristian

GREFIER,
Prichindel Marinela

CONFORM CU
ORIGINALUL

red. IMC
2 ex.